

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

sygn. akt U 5/24

Warszawa, 27 maja 2024 r.

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY KANCLARIA	
wpl. dnia	27. 05. 2024
Nr wg EZD

Trybunał Konstytucyjny

Na podstawie art. 63 ust. 4 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2393) zajmuję stanowisko w sprawie wniosku grupy posłów z 16 kwietnia 2024 r. (sygn. akt U 5/24), wnosząc o **umorzenie postępowania** na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, ze względu na niedopuszczalność wydania wyroku.

Uzasadnienie

W związku z postępowaniem zainicjowanym wnioskiem grupy posłów o zbadanie zgodności z Konstytucją uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 6 marca 2024 r. w sprawie usunięcia skutków kryzysu konstytucyjnego lat 2015–2023 w kontekście działalności Trybunału Konstytucyjnego (M.P. poz. 198; dalej: „uchwała Sejmu z 6 marca 2024 r.”) Trybunał Konstytucyjny – na podstawie art. 63 ust. 4 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2393) – zwrócił się do Marszałka Sejmu o zajęcie stanowiska. W piśmie Trybunału Konstytucyjnego z 14 maja 2024 r. Marszałek Sejmu został zobowiązany, aby w terminie 7 dni odnieść się w szczególności do „przebiegu procesu legislacyjnego” uchwały Sejmu z 6 marca 2024 r., „wskazać, czy znani są autorzy projektu aktu stanowiącego przedmiot kontroli”, oraz odpowiedzieć na pytanie, „czy na etapie procedowania tego projektu dysponowano jakimikolwiek analizami jego konstytucyjności”.

Odnosząc się do wspomnianego powyżej pisma z 14 maja 2024 r., przede wszystkim przypomnę, że wszczęte przed Trybunałem Konstytucyjnym postępowanie

dotyczy uchwały Sejmu podjętej na podstawie art. 69 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. M.P. z 2022 r. poz. 990) w związku z art. 120 Konstytucji. W tej formie Izba wyraża stanowiska w sprawach o doniosłym znaczeniu. Jest to podstawowy środek prawny, za pomocą którego komunikuje społeczeństwu i instytucjom państwowym swoją wolę polityczną. W demokratycznym systemie rządów Sejm jest bowiem nie tylko władzą ustawodawczą, ale także pochodzącym z wyborów powszechnych organem reprezentującym Naród, na którym spoczywa szczególna odpowiedzialność za sprawy publiczne. Jego legitymizacja ustrojowa upoważnia i obliuguje go do zabierania głosu w kwestiach zasadniczych dla przyszłości Polski.

Trybunał Konstytucyjny nie został powołany do weryfikacji aktów oddających polityczną wolę Sejmu i nie może mieć w tych sprawach ostatniego słowa. Problematyka ta znajduje się w całości poza zakresem kompetencji sądu konstytucyjnego. Ewentualne wyrokowanie o uchwale Sejmu z 6 marca 2024 r. będzie bezprecedensowym wkroczeniem w autonomię instytucjonalną Izby, naruszeniem zasady podziału i równoważenia władzy oraz poważnym ekscesem sędziowskim. Takiego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego nie będzie można zrozumieć inaczej, jak tylko jako próbę recenzowania bądź korygowania politycznego stanowiska Sejmu odnośnie do oceny skutków kryzysu konstytucyjnego lat 2015–2023. Sejm nie jest organem podległym Trybunałowi Konstytucyjnemu i jeśli zostanie postawiony przed taką koniecznością, w adekwatny sposób zareaguje na każdy wymierzony w jego funkcjonowanie akt *ultra vires*.

Nie sposób w tym kontekście nie odnotować, że również inne podejmowane w ostatnim czasie działania Trybunału Konstytucyjnego budzą coraz większe zaniepokojenie. Wykazują prawidłowość, która polega na ingerencji Trybunału w wykonywanie konstytucyjnych obowiązków Sejmu bez odpowiednich podstaw prawnych. Odnosi się to przede wszystkim do funkcji kontrolnej Izby, w tym urzeczywistniania zasady rozliczalności funkcjonariuszy publicznych. W ten sposób traktuję m.in. postanowienie tymczasowe mające na celu wstrzymanie prac jednej z sejmowych komisji śledczych (postanowienie TK z dnia 8 maja 2024 r., sygn. akt U 4/24) czy postanowienie tymczasowe zobowiązujące „Marszałka Sejmu, Wicemarszałków Sejmu, Przewodniczącego Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej Sejmu, Zastępców Przewodniczącego Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej Sejmu oraz pozostałych organów Sejmu” do powstrzymania się od

dokonywania jakichkolwiek czynności związanych ze wstępnym wnioskiem o pociągnięcie Prezesa NBP do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu (postanowienie TK z dnia 17 kwietnia 2024 r., sygn. akt K 8/24). Jako organ reprezentujący Sejm i czuwający nad tokiem oraz terminowością jego prac dołożę wszelkich starań, aby akty prowadzące do obstrukcji konstytucyjnych kompetencji Izby i jej organów nie okazały się skuteczne.

Zważywszy na powyższe uwagi, wyrażam stanowisko, że Trybunał Konstytucyjny powinien umorzyć postępowanie w sprawie o sygn. akt U 5/24 jako niedopuszczalne. Usiłowania, które zmierzają do kontroli konstytucyjności uchwały Sejmu z 6 marca 2024 r., nie mogą abstrahować od jej prawnej natury i celu, który stał za jej podjęciem.

MARSZAŁEK SEJMU

Szymon Hołownia